

02.04 | 12:30-13:30 | Broodje Brussel – Staf Nimmegeers 'Brussel is een microbe'

'Mijn eerste herinneringen aan Brussel, dat zijn de keren dat ik met mijn ouders in het Noordstation aankwam en daar vlakbij de Grand Bazar zag. Wij kwamen uit Lokeren, waar eigenlijk niets te beleven was, dus alles in Brussel was een spektakel. Ik herinner me nog haarscherp hoe op de gevel van de Grand Bazar een reuzengrote Sinterklaas te zien was. En de kerstverlichting, die maakte echt een onvergetelijke indruk op mij- het leek wel alsof het in Brussel altijd feest was. Ik was op een kinderlijke manier gefascineerd door Brussel.

Toen ik ging studeren in Leuven, liet Brussel me nog steeds niet los. Ik bleef heimwee hebben naar die fascinerende stad, en kwam hier regelmatig naartoe met vrienden om te eten of een pint te pakken. We waren op een gezonde manier Vlaamsgezind hebben ons altijd als ongecomplexeerde Vlamingen gedragen door Nederlands te spreken. Ik erger mij nog steeds aan Vlamingen die het verdommen om in Brussel Vlaams te spreken. Dan krijg je situaties waarbij een Vlaming in een café in gebrekkig Frans een pint bestelt, terwijl de dienstster eigenlijk zelf Vlaams is en de klant in al even gebrekkig Frans van antwoord dient.

Ook toen ik priester was, ben ik van deze stad blijven houden. Ik ging al snel religieuze programma's maken voor de televisie, en men vroeg mij om naar Brussel te verhuizen. Ik ging toen in Hanshoren wonen. Bij mijn eerste verkenningen van Brussel viel het me op dat er nogal veel vijandige reacties waren wanneer ik Nederlands sprak. Dat kunnen jonge mensen zich nu niet meer inbeelden. De Vlamingen leefden hier in de catacomben, en zijn daar heel geleidelijk uit gekomen.

Toen ik priester werd in de Finisterrae-kerk in de Nieuwstraat en daar naar de biecht van de mensen luisterde, heb ik Brussel anders leren kennen. De verhalen van de man van de straat hebben mijn ogen geopend voor Brussel zoals ik het nog niet kende. Weet je wat zo mooi is aan Brussel? Veel mensen durven in de anonimiteit van deze grootstad zichzelf te zijn. Ik denk aan mensen uit de psychiatrie of ex-gedetineerden die hier niet met de vinger worden gewezen, in tegenstelling tot wat ze ervaren hebben in hun dorpje in Vlaanderen.

Studenten en jongeren vinden het hier fantastisch. De weerstand tegen Brussel komt vooral van hun ouders die verrast zijn dat hun kinderen dit een aangename stad vinden. We moeten allemaal een beetje propagandist zijn voor Brussel. Alles begint hier: de échte multiculturele samenleving, de échte dialoog. In Brussel is een grote bewegelijkheid en openheid. Als je eenmaal besmet bent met de microbe van Brussel, laat het je nooit meer los.

Staf Nimmegeers